

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.004/2024/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 10. sorszám alatt

alperes 11. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

1.P.20.653/2023/9. számú végzéssel kiegészített 1.P.20.653/2023/7. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalási összeget 400.000 (négysszázezer) forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt kamatára, az alperes által fizetendő perköltség összegét 38.100 (harmincnolcezer-egyszáz) forintra, az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintra felemeli, és mellőzi a felperes kereseti illeték megfizetésére kötelezését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, továbbá az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 64.000 (hatvannégyezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020 elejéig a párt pártigazgatója volt, így a párt 2018 májusi tisztújító kongresszusának idején is ezt a tisztséget töltötte be.
- [2] Az alperes által kiadott hírlap című megyei napilap 2018. december 4-i nyomtatott számának 2. oldalán "Újabb pártlos felvétel" cím és "egyéb1 lemondott a mandátumáról" alcím, valamint "Újabb hangfelvétel készítheti magyarázkodásra egyéb1t" további alcím alatt megjelent cikkben arról tájékoztatott, hogy a párt1ban nemcsak az elnökválasztást, hanem az alelnökválasztást is előre leoszthatták, mert egyéb1nak az eredményről előzetes tudomása volt, amiért elmondása szerint sokat dolgozott. A cikk a következő szövegrészlettel folytatódik: "Még nyáron került nyilvánosságra egy hangfelvétel, amelyen egy párt1os vezető a pártigazgató nevében pénzt ajánl a küldötteknek, hogy egyéb2t támogassák a tisztújításon. felperes1 állítólag azzal is megzsarolta a tagságot, hogy nem vállalja a pártigazgatói posztot, ha egyéb3 lesz az elnök." A cikk ezután taglalja az elnökválasztás eredményét és egyéb1 országgyűlési képviselői mandátumáról való lemondásának körülményeit.
- [3] Az idézett cikkben a felperesre mint pártigazgatóra vonatkozó, a küldöttek lefizetésére utaló állítást először az xxx.hu közölte, ami miatt a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéleteivel az említett sajtószervet 2018-ban helyreigazítás közzétételére kötelezte.
- [4] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott hírlap című napilapban 2018. december 4. napján „Újabb pártlos felvétel” címmel megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a párt1 2018-as tisztújító kongresszusa előtt egy pártlos vezető a nevében ajánlott pénzt a küldötteknek azért, hogy egyéb2t támogassák. A fenti jogsértés miatt 400.000 forint sérelemdíj és ennek 2018. december 5. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdésére, a 2:43.§ d) pontjára, a 2:45.§ (2) bekezdésére, a 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára, a 2:52.§ (1)-(3) bekezdéseire, 6:48.§ (1) bekezdésére alapította.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, mivel álláspontja szerint a keresettel támadott állítás egy következtetésen alapuló, a valósághoz közel álló közlés. Annak alapjául hivatkozott a párt egyik megyei elnöke alábbi szavait rögzítő hangfelvételre: "Nagyon nagy a baj. Most az utolsó két hétben, tehát mondom tegnap már egyéb4 az már majdnem sírás határán volt. Neked elmondom, hogy most már a egyéb4 kézbe vette. Kézi irányítás van. Az, hogy mindenkit végig megy, és kiszámolja. Mert ő nem vállalja a pártigazgatóságot, választmányi elnökséget, ha a egyéb3 lesz". (...) "Mindenben a kegyeidet keresem. Fordult a világ, mit szólsz hozzá? Nagyon kell, hogy delegáltak embert és a egyéb5t támogassátok. Mindenben számíthatsz rám. Bármilyen pénz kell, adom, csak nagyon gatyos a helyzet." Állította az alperes, hogy a perbeli közlésnek egyrészt nincs sértő jellege, másrészt a jogsértéstől függetlenül nem vagyoni hátrány hiányában a sérelemdíjra való jogosultságot nem alapozza meg. Utalt arra is, hogy a perbeli cikk tárgya nem a felperes személye volt.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa kiadott hírlap című napilap 2018. december 4-i számában „Újabb pártlos felvétel” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a párt1 2018-as tisztújító kongresszusa előtt egy pártlos vezető a felperes nevében

ajánlott pénzt a küldötteknek azért, hogy egyéb2t támogassák. Kötelezte az alperest 200.000 forint sérelemdíj, ennek 2018. december 5. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest 28.575 forint elsőfokú perköltség és az államnak 27.000 forint meg nem fizetett elsőfokú eljárási illeték, a felperest 9.000 forint meg nem fizetett elsőfokú eljárás illeték megfizetésére kötelezte.

- [7] Ítéletének indokolásában felhívta a Ptk. 2:42.§-át, 2:43.§ d) pontját, 2:45.§ (2) bekezdését, 2:51.§ (1) bekezdés a) pontját.
- [8] Kifejtette, hogy a cikk valóban foglalkozik a felperesen kívül más személlyel is, de a kérdéses mondat mintegy az újabb hír erősítéseként, az olvasók emlékeztetése végett visszautal egy korábban nyilvánosságra került hangfelvétel sajtóban történt értelmezésére, miszerint egy pártlos vezető a pártigazgató nevében pénzt ajánlott a küldötteknek egyéb2 tisztújítás során való támogatása érdekében. A következő mondat tartalmazza a felperes nevét, így az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egyértelmű, hogy a pártigazgató alatt a felperest kell érteni. Az általánosan tájékozott olvasó részéről tehát felismerhető, hogy a közlés a felperesre vonatkozik. Nem fogadta el az elsőfokú bíróság azt az alperesi álláspontot, hogy a sérelmezett állítás a sajtó által levont következtetésen alapuló, a józan ész és a logika szabályai alapján a valósághoz közel álló közlés lenne, mivel az állítás az alperes által hivatkozott hangfelvételtől nem következik. A tényállítás valós voltának bizonyítása az alperes érdekében állt, arra azonban a hangfelvétel szövegének idézésén és értelmezésén túl bizonyítási indítványt nem tett.
- [9] Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy az alperes álláspontjával ellentétben az állított valótlan tény a felperes személyét sértő volt; vesztegetési cselekmény elkövetésének állítása nyilvánvalóan alkalmas a lejáratásra, a politikai szereplő tisztségéhez szükséges közbizalom rombolására. Egyetértett az elsőfokú bíróság a felperessel abban is, hogy a bizonyítottan hamis tényállítások nem állnak alkotmányos védelem alatt, azokat a közszereplő sem köteles tűrni.
- [10] A sérelemdíj iránti követeléssel összefüggésben a nem vagyoni sérelem bekövetkezését aggálytalanul megállapíthatónak találta. Rámutatott, a sérelemdíj összegszerűsége körében értékelendő körülmények közül a felróhatóság fokát nem csökkenti, hogy az alperes állítása szerint a sajtóban végigvonuló közlést vett alapul, ugyanakkor növeli, hogy nem közölte, meg sem kérdezte a felperes véleményét. Jelentőséget tulajdonított ugyanakkor az elsőfokú bíróság annak is, hogy a cikkben mintegy mellékesen jelenik meg a felperesre vonatkozó valótlan tartalom, a tényállítás nem országos terjesztésű sajtótermékben, hanem egy megyei lapban, és ott sem a nagyobb nyilvánosság által elérhető online kiadványban jelent meg, ezáltal az olvasóközönség egy szűkebb köréhez jutott el, a nem vagyoni sérelem súlyát pedig az időmúlás is csökkenti. A fentiekben értékelt körülmények összessége, a sérelem bekövetkeztekor időállapot és értékviszonyok alapján 200.000 forintot látott arányban állónak az alperes felróhatóságával és a jogsértésnek a felperesre gyakorolt hatásával, amely a törvényes kamatokkal együtt alkalmas az elégtételi és a magánjogi büntető szankció szerepének a betöltésére is. A Pp. 83.§ (2) bekezdése alkalmazásával rendelkezett a perköltség megfizetéséről.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét peres fél fellebbezett.
- [12] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az alperes által javára fizetendő sérelemdíj összegének 400.000 forintra, és ennek az elsőfokú bíróság ítéletében írt késedelmi kamatára történő felemelését kérte.
- [13] Fellebbezésének indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, sérti a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdését. A sérelemdíj meghatározása során a sértettet ért hátrány

kompenzálása mellett represszív és preventív szempontokat is érvényesíteni kell. A sérelemdíjban marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának az a jogalkalmazás felel meg, amely nem marasztal olyan alacsony összegű sérelemdíjban, amely nem alkalmas a sérelem kompenzálására, sem pedig a jogsértéstől visszatartó preventív hatás kifejtésére. Az olyan alacsony összegű sérelemdíj, mint amit az elsőfokú bíróság megítélt, kiüresíti a sérelemdíj jogintézményét.

- [14] Rámutatott, a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az online felületen megvalósult jogsértés [helyesen a nyomtatott sajtóban megvalósult jogsértés] kevesebb olvasóhoz jutott volna el. Megítélése szerint nem befolyásolja a jogsértés súlyát, illetve a személyét ért immateriális sérelmet az sem, hogy a perbeli írás nem csak róla szól. A cikkben azt kívánta az alperes bemutatni, hogy a párt rendezvényén milyen súlyos visszaélések történtek, ezekben ki és milyen módon vett részt, ebben kifejezetten lényegi részt képezett az ő jóhírnevét sértő állítás. Kifejtette, hogy az időmúlás nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy emiatt a sérelemdíj alacsonyabb összegben lenne érvényesíthető. Az elévülést megelőzően lépett fel igényével, ezen belül pedig az igényérvényesítés időpontjának mikénti megválasztását a terhére értékelni nem lehet. Hangsúlyozta, hogy kiemelkedő súlyú jogsértést követett el az alperes, amikor az emberi tisztességét is kétségbe vonva a párton belüli demokratikus döntési folyamat legfontosabb elemét célzó pénzügyi visszaélésben való részvétellel vádolta meg.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes is fellebbezett, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Ptk. 2:43.§ d) pontját és a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésében foglaltakat.
- [16] Változatlanul azzal érvelt, hogy a sérelmezett állítás egy, a sajtó által levont következtetésen alapuló közlés, amelynek egyértelműen valótlan voltát megállapítani nem lehet, a köztudomású tények, a józan ész és a logika szabályai alapján inkább a valósághoz közel állónak értékelhető, ami a hivatkozott hangfelvétel szövegéből világosan kiderül.
- [17] Hivatkozott a 7/2014. (III. 3.) AB határozat [49] és [50] bekezdéseiben kifejtettekre, miszerint a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak, a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik.
- [18] Fellebbezésében változatlanul hangsúlyozta a közszereplő felperes fokozott tűrés kötelezettségét. Rámutatott, hogy a közszereplők fokozott tűrés kötelezettségének határait az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) számú határozata tovább tágította azzal, hogy nem csak a kampány időszakában tekintette irányadónak, hogy a politikusoknak éles bírálatokat és állításokat kell eltűrniük, nekik a kampányidőszakon kívül is számos lehetőségük nyílik a megfogalmazott bírálatokra történő széleskörű reagálásra. Kiemelte, hogy a felperes a közszereplő kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozó politikus, akinek közéleti tevékenységére figyelemmel számítani kell arra, hogy a hitelességét egyesek megkérdőjelezzék. A pártl széthullása és zavaros pénzügyei miatt a sérelmezett közléssel érintett ügyek fokozott közérdeklődésre tartottak számot, a felperesnek pártigazgatóként emiatt is fokozott tűrés kötelezettsége van a rá vonatkozó közléseket illetően.
- [19] Állította, hogy az elmúlt évtizedekben a politika természetével megismerkedő magyar olvasóközönségben a cikkben írtak nem váltanak ki megütközést. A közvélemény hozzászólt a perbelihez hasonló állításokhoz, megnyilvánulásokhoz.
- [20] Rámutatott, hogy amennyiben a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni hátrány keletkezése nem állapítható meg, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya

sem kiemelkedő, úgy az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, ilyeneket nem bizonyított. A sérelemdíj eltúlzottságát azzal kívánta alátámasztani, hogy a jogsértőként értékelt állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten a politikai tevékenységére vonatkoztak. Azt a csekély hátrányt, amelyet általános élettapasztalat szerint a sérelmezett közlés okozhatott, a felperes sajtóhelyreigazítás iránti kérelemmel kompenzálhatta volna, de a felperes ilyen kérelemmel nem élt, közel öt évig nem követelt sérelemdíjat sem. A perbeli nem kiemelkedő jogsértés esetében a sérelemdíj megállapítása során annak másodlagos, preventív funkciója nem érvényesülhet hangsúlyozottan, ennek nem áll fenn értékelhető indoka. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő súlyú, szándékos sérelmet okoz, ami jelen esetben nem valósult meg.

- [21] A felperes fellebbezési ellenkérelme a saját fellebbezésével nem érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta fellebbezési ellenkérelmében, hogy az alperes által hivatkozott hangfelvétel a rá vonatkozóan megfogalmazott állítást semmilyen módon nem támasztja alá. Rámutatott, hogy valótlannul a szervezeten belüli demokratikus választási folyamat befolyásolásra irányuló tevékenységgel vádolta meg az alperes, ez a nagy súllyal bíró, kirívóan sértő állítás önmagában alapul szolgál a sérelemdíj megállapításához. Kiemelte, hogy a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti igénye kapcsán nem köteles bizonyítani az őt ért nem vagyoni hátrányt, a köztudomású tényekre alapított hivatkozása is elfogadható.
- [22] A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezés nem alapos.
- [23] Az elsőfokú ítélet anyagi jogi megfelelőségének felülbírálata során a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében elsőként a jogsértés megtörténtét vizsgálta, ennek eredményeként az alábbiakban részletezettekre figyelemmel a megállapított tényekből az elsőfokú bírósággal azonos következtetést vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [24] A közéleti kérdést tárgyaló közlések nem vitatottan a szólásszabadság fokozottabb védelmét élvezik, a politikai közszereplő feddhetetlenségét és alkalmasságát érintő, véleménynyilvánítási elemet tartalmazó közlések az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének oltalma alatt állnak. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások pedig úgyszintén részei a szólásszabadságnak, egyrészt, mivel valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne {7/2014. (III. 7.) AB határozat, indokolás [49] bekezdés}.
- [25] Ahogy azonban arra az Alkotmánybíróság számos esetben rámutatott, a szólás- és sajtószabadságot védő gyakorlat nem jelenti azt, hogy politikusról bármilyen valótlan információt, állítást lehet terjeszteni. A közéleti szereplők is igényelhetnek jogi védelmet a hamis tényállításokkal szemben {7/2014. (III. 7.) AB határozat [62]}. A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a valótlan tények közlésére, ha a nyilatkozó kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának (tudatosan hamis közlés) vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására (36/1994. (VI. 24.) AB határozat). A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [37] bekezdésében felhívott EJEB-gyakorlat szerint szintén a véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Ugyanitt arra is rámutatott az Alkotmánybíróság, hogy az EJEB mércéje szerint minél határozottabb, erősebb egy-egy

értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia [EJEB, Pedersen és Baadsgraad kontra Dánia, (49017/99), 2004. december 17., 76. bekezdés].

- [26] A felperessel kapcsolatos közlés úgynevezett vékony ténybeli alapjaként az alperes arra a hangfelvételre hivatkozott, melyben a pártl egyik megyei elnöke beszél az elnökválasztást megelőző helyzetről. Az általa elmondottakból kiderül, hogy a (becenevén említett) felperes – a beszélőhöz hasonlóan – elkötelezett a jelöltek egyike mellett, rendkívül fontosnak tartja, hogy ne az általa nem támogatott jelölt nyerjen, akivel az együttműködést nem is látja lehetségesnek. Az idézett személy beszámol arról is, hogy a felperes aktívan részt vesz a kampányban, azt az ellenőrzése alatt tartja. Semmi nem utal azonban a szövegben arra, hogy a felperes a nem titkolt céljának eléréséhez törvénytelen eszközöket használt volna fel. A pénzzel való befolyásolás egy olyan szövegrészhez kapcsolódóan merülhet egyáltalán fel, ahol a megyei elnök kizárólag saját magáról beszél, legfeljebb a megváltozott esélyeket illetően utal vissza a felperes tevékenységére. „A mindenben a kegyeidet keresem. Fordult a világ, mit szólsz hozzá? Nagyon kell, hogy delegáltak embert és a egyéb5t támogassátok. Mindenben számíthatsz rám. Bármilyen pénz kell, adom...” szövegrész szerint a pénzt (egyebekben nem kizárta költségterítést) egyértelműen a saját nevében ígéri a megyei elnök.
- [27] A köztudomású tények, a józan ész és a logika szabályai alapján tehát a hangfelvétel nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a pénzt a felperes nevében ígérték, sőt ennek ellenkezőjét igazolja, ami pedig a tények – a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos védelmét nem élvező – meghamisításaként minősíthető.
- [28] A felperes mint politikai közszereplő (aki önkéntes elhatározása révén vált a közügyek alakítójává), hatékonyabban tud fellépni tömegkommunikációs eszközökkel az őt ért támadásokkal szemben, valamint a vele szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. Ezek a szempontok alapozzák meg a fokozott tűrési kötelezettséget az őt érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő, jogsértő valótlan közlés rá mint közszereplőre gyakorolt hatásának bagatellizálását. A perbeli valótlan közlés az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint sértő a felperes személyére vonatkozóan, mivel az őt tisztségválasztási visszaélésben közreműködő személyként ábrázolja, amely egy politikus, egy pártban tisztséget betöltő személy társadalmi megítélését egyértelműen hátrányosan befolyásolja. A megvesztegetéssel kapcsolatos közlés alkalmas lehetett arra, hogy a felperesbe vetett választói bizalmat megingassa, hitelességét megkérdőjelezze.
- [29] A személyéről kialakult társadalmi értékítélet védelmére a közszereplő felperes is jogosult, az őt érintő valótlan és sértő tény széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.
- [30] Az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összegével kapcsolatos mérlegelését mindkét peres fél támadta, a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezésben írtakkal értett egyet.
- [31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében helyesen mutatott rá, hogy őt a jogsértésből eredő hátránnyal kapcsolatos bizonyítás a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésének második fordulata alapján nem terheli. A perbeli jogsértésből az általános élettapasztalatok mellett bekövetkező hátrányok másnemű, vagyoni előnnyel történő ellensúlyozására a közszereplő felperes esetében is indokolt és szükséges a 400.000 forint összegű sérelemdíj. A közlés megyei napilapban történt, melyből következően az olvasóközönség szélesebb rétegéhez juthatott el. Az igényérvényesítés elévülési idő leteltéhez közeli időpontjából a felperest ért hátrány súlyára nem lehet következtetni. A felperest ért jogsérelem a jogsértő állítás közzétételével bekövetkezett, a joghátrány nem állapotjellegű, amely az idő elteltével változhatna. Az alperesi fellebbezésben felvetett sajtó-helyreigazítás nem egyenlő a közlés meg nem történtté

tételével, így egy esetleges helyreigazítási kérelem teljesítése sem befolyásolta volna az alperes személyiségi jogsértésért való felelősségének terjedelmét.

- [32] Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezésben megjelenő álláspontját sem, hogy a jogsértés, illetve a felróhatóság csekély súlyú lenne, a közéleti viták minél szabadabb folyásának biztosítása ugyanis nem ad felmentést a következtetések és a tények megkülönböztethető módon történő közlésén alapuló hitelesség követelménye alól, az alperes pedig ezt a jelen ügyben szem elől tévesztette. Mindebből következik, hogy jelentéktelen összegű marasztalás a felperes helyes hivatkozása szerint a sérelemdíjjal elérni kívánt hatások kiváltására nem alkalmas, nem áll arányban sem a jogsértés súlyával, a felróhatóság mértékével, se pedig a jogsértésnek a sértettre gyakorolt hatásával.
- [33] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalási összeget 400.000 forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt kamatára felemelte. Ennek megfelelően a felperes teljes egészében pernyertes lett, a perköltség és a Pp. 102.§ (1) bekezdése folytán a meg nem fizetett illeték viselésére nem a Pp. 83.§ (2) bekezdését, hanem a Pp. 83.§ (1) bekezdését kellett alkalmazni. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az alperes által fizetendő perköltség összegét 38.100 forintra, az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 36.000 forintra felemelte, és mellőzte a felperes kereseti illeték megfizetésére kötelezését. Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [34] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, a felperes által a fellebbezésre és a fellebbezési ellenkérelemre felszámítottakkal (6.350 forint + 25.400 forint) egyező, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdésének, 4/A.§-ának megfelelő összegben.
- [35] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetékeket (felperes fellebbezés illetéke 16.000 forint, alperesi fellebbezés illetéke 48.000 forint) az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [36] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2024. április 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró